

ningerne ved at følge samtlige IAS/IFRS er så store, at dette alene bør pålægges, når der er betydelig samfundsmæssig interesse i årsrapporterne.

Muligheden for frivilligt at anvende IAS/IFRS er i overensstemmelse med årsregnskabslovens opbygning, hvor en virksomhed altid kan vælge at følge højere krav, jf. årsregnskabslovens § 7, stk. 5. Kravene til de børsnoterede virksomheder er altid defineret som de højeste krav (regnskabsklasse D). Muligheden står således også åben for virksomheder omfattet af regnskabsklasse A, hvis de skulle finde det hensigtsmæssigt at udarbejde årsrapport efter IAS/IFRS.

Ved at give virksomhederne mulighed for frivilligt at følge IAS/IFRS i henhold til IAS-forordningen, får de virksomheder, som skal anvende deres årsrapport internationalt, mulighed for at følge et sæt af regnskabsregler, som er internationalt anerkendt og dermed accepteret af investorer, samhandelspartnere m.v.

Endvidere får virksomheder, som overvejer børsnotering, mulighed for i god tid forinden at forberede sig på børsnoteringen, ved at de på et tidligt tidspunkt kan indrette sig på at følge regnskabskravene til børsnoterede virksomheder.

Af hensyn til overskueligheden for regnskabsbrugerne foreslås det, at der for virksomheder, som frivilligt anvender IAS/IFRS, skal være sammenhæng mellem det valg, de foretager for koncernregnskabet og for årsregnskabet. Det foreslås således i § 137, stk. 3, at en virksomhed, der anvender standarderne, skal følge standarderne såvel i deres årsregnskab som i deres eventuelle koncernregnskab.

Det følger forudsætningsvis af IAS-forordningen, at virksomheder som skal - eller vælger - at følge standarderne, skal følge samtlige vedtagne standarder fra deres ikrafttræden. Virksomhederne kan således ikke vælge at følge en standard delvist eller vælge at følge standarderne på nogle områder og årsregnskabslovens bestemmelser på andre. Dette sikrer, at virksomhederne ikke vælger fra forskellige regelsæt med henblik på, at regnskabet skal få et bestemt subjektivt udsagn. Endvidere følger det forudsætningsvis af IAS-forordningen, at på de områder, som er reguleret af standarder via IAS-forordningen, finder de relevante standarder anvendelse. Virksomhederne er derfor på disse områder undtaget fra årsregnskabsloven, idet standarderne træder i stedet for årsregnskabslovens bestemmelser på de pågældende områder for de virksomheder, der anvender standarderne.

I overensstemmelse hermed anføres det i forslaget § 137, stk. 3, at de virksomheder, som følger standarderne i henhold til stk. 1 og 2, skal følge samtlige god-

kendte standarder, ligesom det fremgår af bestemmelsen, at hvor bestemmelser i årsregnskabsloven regulerer samme forhold som standarderne, skal disse virksomheder anvende standarderne i stedet for lovens bestemmelser. For børsnoterede virksomheders aflæggelse af koncernregnskab følger dette direkte af forordningen.

Standarderne dækker indregning og måling, hvorfor der ikke kan stilles nationale krav til dette, da standarderne i medfør af forordningen har forrang for national ret på disse områder. Det samme er tilfældet for langt de fleste oplysningsforpligtelser.

Derimod dækker standarderne ikke krav til ledelsesberetningen, revision, godkendelse og indsendelse af regnskaber m.v., hvorfor medlemslandene fortsat kan regulere disse områder i deres nationale lovgivning. De oplysningskrav, som medlemslandene kan stille, er først og fremmest oplysninger om virksomhedsledelse, såkaldt »corporate governance«.

Kommissionen er endvidere af den opfattelse, at medlemslandene skal stille krav om, at regnskaber omfattet af IAS-forordningen tillige indeholder visse oplysninger, som kræves efter 4. og 7. direktiv.

For de virksomheder, som følger forordningen - hvadenten det er af pligt eller frivilligt - er der således behov for national regulering som supplement til standarderne på de områder, der ikke er dækket af standarderne.

I § 137, stk. 4, foreslås det derfor, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler, der er nødvendige for anvendelsen her i landet af IAS-forordningen. Hjemlen tænkes udnyttet således, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ved bekendtgørelse fastsætter, hvilke krav i årsregnskabsloven der fortsat skal være gældende for de virksomheder, som anvender standarderne. Her tænkes på de krav, som ikke er reguleret af standarderne som omtalt ovenfor, f.eks. bestemmelser om ledelsesberetning, supplerende beretninger, revision og indsendelsesbestemmelser. Endvidere vil visse direktivbundne oplysningskrav samt visse corporate governance-relaterede krav fortsat være gældende. Hjemlen i § 137, stk. 4, kan som nævnt ikke anvendes til at stille nye krav.

Til nr. 47-49

De foreslåede ændringer i §§ 159, 160 og 163 er en konsekvens af forslaget § 1, nr. 46, om aflæggelse af årsrapport efter de internationale regnskabsstandarder, IAS/IFRS, i henhold til IAS-forordningen og den nye bestemmelse i § 137.

Den nye bestemmelse i § 159, stk. 1, 2. pkt. (forslaget § 1, nr. 47), har til formål at sikre, at Erhvervs- og